

DE STER

No. 5 MEI 1962

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

De bollenvelden-Holland's Glorie

62ste JAARGANG

Nr 5

INHOUD:	Blz.
Gouden platen en het boek van Mormon	135
Kent ge Uw Evangelie	140
10 x 10 voor de OOV van Rotterdam-N.	144
De oorzaak van geestelijke duisternis onder de heiligen	146
De boodschap van de Profeet	147
Nog iets over de Dode Zeerollen	149
Onze Vader	151
Er is geen koninklijke weg	152
De wisselwerking tussen lichaam en geest	154
80 jaar	155
Aan onze vertalers en hen, die het willen worden	156
Het werk in de Zwitserse Tempel	158
Gebeurtenissen in de Zending	159
Mededeling	164

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Amersfoortsestraatweg 214, Huizen N.H.

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 274746 - AMSTERDAMSCHER BANK

BIJKANTOOR LAREN N.H. - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Thomas Stuart Ferguson :

GOUDEN PLATEN

en het

BOEK VAN MORMON

Op 5 april 1961, toen Dr. Argudonni, directeur van het Perzische museum van oudheden in Teheran, de hoofdstad van Iran (Perzië) de lichten aanstak en de gordijnen terzijde schoof in de bovenzaal, die hij zo juist had ontsloten, zagen Bisschop Keith Garner en ik een prachtige verzameling gouden kunstvoorwerpen, die onlangs waren ontdekt. Daar waren twee gouden platen bij, die te Hamadan in Perzië, waren gevonden en met spijkerschrift waren gegraveerd.

Deze platen waren dun en een er van was van ongeveer dezelfde afmeting als de platen van het Boek van Mormon, die volgens de Profeet Joseph Smith ongeveer 15 cm. breed en 20 cm. lang waren. Deze gouden plaat was in de vierde eeuw v. C. tijdens de regering van Darius II gegraveerd. De andere plaat is iets groter, 20 cm. breed en 25 cm. lang, dateert uit de vijfde eeuw v. C. en vertelt van

koning Artaxerxes. Deze was de zoon van Darius I, die het gehele Middenoosten aan het einde van de zesde eeuw v. C. onderwierp. Tot mijn grote vreugde gaf de directeur van het museum mij toestemming deze waardevolle platen te fotograferen.

Van alle oude inscripties die in de wereld van de Bijbel werden ontdekt in de Oude Wereld, het stamland van de naties uit het Boek van Mormon, en die de bewering van het Boek van Mormon bevestigen dat de schrijvers in oude tijden historische gegevens op metalen platen graveerden, is misschien niet een zo belangwekkend als deze, onlangs in Perzië ontdekte gouden platen.

Gedurende de eerste week van april 1961 bezochten wij het Perzische museum van oudheden met het enige doel de gouden en zilveren platen van Darius te zien. De directeur van het museum, ziende onze grote

belangstelling voor de gegraveerde platen, die in het paleis van de grote Perzische tijdgenoot van Nephi, Koning Darius waren gevonden, ontsloot de glazen kast, waarin zij lagen tentoongesteld en stond toe, dat wij de platen betasten en fotografeerden.

De platen van Darius I werden in het grote paleis van de Perzische koningen ontdekt, bij de ruïnes van Persepolis, dicht bij de tegenwoordige stad Shiraz in het zuiden van Perzië gelegen. Wij vertrokken per vliegtuig van Teheran naar Shiraz en vandaar naar Persepolis. Dit is een van de mooiste ruïnes van steden uit Oud-Testamentische tijden. Daar woonden de grote Darius I, Artaxerxes en Xerxes, in de dagen van het Boek van Mormon. De graveerselen op de gouden en zilveren platen, door de schrijvers van deze Perzische koningen aangebracht, dragen tot de waarheid bij van de bewering van het boek van Mormon, dat de ouden uit die dagen, in de wereld van de Bijbel, belangrijke historische gegevens op metalen platen schreven.

Een van de redenen, waarom Joseph Smith en de herstelling van het Evangelie werden aangevallen, was namelijk, dat het denkbeeld van een boek van gouden platen op zich een absurditeit was.

Toen het Boek van Mormon in 1830 verscheen, was de wetenschappelijke oudheidkunde nog niet geboren. De thans bekende oude, zilveren, bronzen en koperen platen met hun oude inscripties waren nog niet ontdekt. Naar

men zegt had de wetenschappelijke oudheidkunde haar begin in het geboorteland van de Jaredieten, Mesopotamië, in 1842.

Volgens een vooraanstaand Brits archaeoloog, Glyn E. Daniel, werden de eerste opgravingen in Mesopotamië in 1842 te Nineveh en in 1843 bij Khorsabad door Paul Emile Botte verricht. Het derde hoofdstuk van zijn boek: *A Hundred Years of Archaeology*, draagt de titel: „De Geboorte van de Oudheidkunde, 1840-1870”. In dat hoofdstuk zegt Daniël: „Het waren niet de gravenplunderaars als Belzoni en Dronetti, die de werkelijke beginners van de Egyptische opgravingen waren, maar Auguste Edouard Mariette, geb. te Boulogne-sur-Mer de 11de februari 1801, gest. te Cairo de 18de januari 1881. Mariette werd in 1859 door het Louvre naar Egypte gezonden”

Archaeologisch werk in Mexico en Midden-Amerika begon met de onzoekingen van John Lloyd Stephens in 1839.

Dr. Franklin Harris Jr., van de Universiteit van Utah en Dr. Ariel Crowley van Boise, die beiden het Boek van Mormon bestuderen, hebben onlangs lange lijsten van gegraveerde platen opgesteld en uitgegeven, die door archaeologen zijn ontdekt en vermeld.

Deze lijsten brengen aan het licht, dat de verwijzingen in het Boek van Mormon naar het gebruik van metalen platen door mensen, die de beschaving hadden van het oude Midden-oosten, goed gefundeerd zijn.

In het Boek van Mormon worden 24 gouden platen van Ether genoemd (Mosia 8 : 9), wiens voorouders Mesopotamiërs waren. Verder wordt gesproken over een stel koperen platen, die in Jeruzalem in de zesde eeuw v. C. bestonden en die naar de Nieuwe Wereld door Lehi werden meegenomen. (Zie 1 Nephi 5 : 10-12) Het Boek van Mormon zelf was op gouden platen geschreven. Verwijzingen naar metalen platen vindt men in: 1 Nephi 1 : 17; 6 : 1, 3; 9 : 1; 10 : 1; 13 : 23; 19 : 1, 3; 22 : 1; 2 Nephi 4 : 14; 5 : 30, 32, 33; Jacob 1 : 2; 3 : 13; 7 : 27; Jarom 1 : 14; Omni 1 : 8; Alma 37 : 5; 3 Nephi 5 : 10, 11 en Mormon 2 : 18; 6 : 6; 8 : 5. De inhoud van het Boek van Mormon toont duidelijk, dat het uitgesproken doel van de Here is, een geestelijke omwenteling in de wereld door het boek teweeg te brengen. Wij beginnen nu te begrijpen hoe de aandacht van de wereld op het Boek van Mormon kan worden gericht. Belangrijke oudheidkundige ontdekkingen worden in verband daarmee gedaan. De Perzische gouden platen zijn voorname voorbeelden van zulke ontdekkingen. Andere, onlangs plaats gehad hebbende ontdekkingen, bevatten de Zuil 5, die door Dr. Matthew Stirling van het Smithsonian Instituut werd gevonden, welk monument, zoals Dr. M. Wells Jakeman bevond, Lehi's visioen van de boom des levens uitbeeldt. (1 Nephi 8).

Het schijnt wel of zulk een revolutionaire rol voor het Boek van Mormon in het boek zelf wordt voorspeld. Hier volgen enige aanwijzingen van de dynamische en machtige rol die het boek bestemd is op het wereldtoneel te vervullen:

„En... dan zal te dien dage het werk des Vaders een aanvang nemen ter voorbereiding van de vervulling van Zijn verbonden, die Hij met Zijn volk heeft gemaakt, dat van het huis Israëls is. (1 Nephi 14:17)

„Nu, deze dingen zijn aan het overblijfsel van het huis van Jacob geschreven en ze zijn op deze wijze geschreven, want het is Gode bekend, dat zij niet door goddeloosheid tot hen zullen worden gebracht; en ze moeten in des Heren hoede worden verborgen opdat ze in de door Hem bestemde tijd mogen voortkomen.” Mormon 5:12)

„En ziet, ze zullen tot de ongelovigen onder de Joden gaan: en zij zullen met deze bedoeling gaan, dat zij mogen worden overtuigd, dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God, opdat de Vader door Zijn Meestgeliefde Zijn groot en eeuwig doel zal kunnen bereiken, door het terugleiden der Joden, of het ganse huis Israëls, tot het land hunner erfenis, dat de Here, hun God, hun ter vervulling van Zijn verbond heeft gegeven. En tevens, opdat het nageslacht van dit volk Zijn Evangelie, dat van de niet-Joden tot hen zal gaan, meer in zijn geheel mogen geloven”. (Mormon 5:14, 15)

... „Deze kröniek (het Boek van Mormon) zal uit de duisternis in het licht worden gebracht, volgens het woord van God; ja zij zal uit de aarde worden voortgebracht, en zal uit de duisternis schijnen en tot de kennis der mensen komen; het zal door de macht Gods geschieden. (Mormon 8:16)

„En waar Ik sprak over het overtuigen van de Joden, dat Jezus inderdaad de Christus is, is het noodzakelijk, dat de niet-Joden eveneens worden overtuigd, dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God”. (2 Nephi 26 : 12)

... „Ik zal de kinderen der mensen tonen, dat Ik in staat ben mijn eigen werk te doen” (het Boek van Mormon voortbrengen zonder hulp van geleerden)

... Ik zal de wereld tonen, dat Ik gisteren, heden en voor eeuwig De-zelfde ben.

„... Ik zal er toe overgaan een wonderbaar werk onder dit volk te verrichten, ja een wonderbaar werk en een wonder, want de wijsheid der geleerden zal vergaan, en het begrip hunner verstandigen zal worden verborgen.”

„... Ik zal de kinderen der mensen tonen, dat het nog een korte tijd zal duren en dan zal Libanon in een vruchtbaar veld worden veranderd; en het vruchtbare veld zal als een woud worden geacht.

En te dien dage zullen de doven de woorden van het boek horen, en de ogen der blinden zullen zien uit het donker en het duister”. (2 Nephi 27:21-29)

In de samenspraak tussen de Here en Moroni, die in het 12de hoofdstuk van het boek Ether wordt weergegeven, maakt de Heer het duidelijk, dat de tijd zou komen, dat het belachelijk maken en het bespotten van het Boek van Mormon zou ophouden. De Here zal de critici „tonen”,

dat zij verkeerd zijn geweest:

„En Ik zeide tot Hem: Here, de niet-Joden zullen deze dingen bespotten wegens onze zwakheid in het schrijven; want Here, Gij hebt ons door geloof machtig in het woord gemaakt, maar Gij hebt ons niet machtig gemaakt in het schrijven.

„En Gij hebt ons zo gemaakt, dat wij wegens onze onhandigheid slechts weinig konden schrijven.

„. . . . Ik vrees, dat de niet-Joden onze woorden zullen bespotten.”

„En toen ik dat had gezegd, sprak de Here tot mij en zeide:

„Dwazen spotten, doch zij zullen treuren; en Mijn genade is voldoende voor de zachtmoedigen, zodat zij van uw zwakheid (in het schrijven) geen misbruik zullen maken.

„Zie, Ik zal de niet-Joden hun zwakheid *tonen* (wat het boek betreft) (Cursivering van de schrijver).

Moroni antwoordde: „Daarom weet ik, door hetgeen Gij hebt gezegd, dat indien de niet-Joden geen liefde hebben (jegens het Boek van Mormon), wegens onze zwakheid, Gij hen zult beproeven.”

„Het doet er voor u niet toe, indien zij geen liefde hebben, want gij zijt getrouw geweest; daarom zullen uw klederen rein worden gemaakt”

En nu zeg ik, Moroni, de niet-Joden vaarwel, ja en eveneens mijn broederen die ik liefheb, totdat wij elkander voor de rechterstoel van Christus zullen ontmoeten, waar alle mensen zullen weten, dat mijn klederen niet met uw bloed zijn bevekt.

„En dan zult gij weten, dat ik Jezus heb gezien, en dat Hij tot mij van aangezicht tot aangezicht heeft gesproken en dat Hij mij in eenvoudige nederigheid aangaande deze dingen vertelde, zoals de ene mens de andere iets in zijn eigen taal vertelt;

„En wegens mijn zwakheid in het schrijven heb ik slechts enkele er van vermeld”. (Zie Ether 12:23-40)

Machtige bewijzen ter ondersteuning van het boek stapelen zich op, niet in de laatste plaats door de gouden platen, die in Perzië werden ontdekt.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Er is niet één liefde-gedachte, die niet haar doel bereikt.

De Liefde wandelt door de wereld en haar voetsporen laat zij achter in dingen van Schoonheid.

Noto Soeroto.

Kent ge Uw Evangelie?

VIII

Het is voor de mens niet mogelijk zonder kennis zalig te worden.
Joseph Smith

„Het doet mijn vrouw en mij genoegen u allen weer welkom te mogen heten in onze woning”. Aldus mijnheer Jansen, nadat ook nu weer de bijeenkomst op de gewone wijze is geopend.

„Ik verheug me in het vooruitzicht weer interessante dingen te vernemen en om geen tijd verloren te laten gaan, wil ik nu meteen aan mijnheer Keizer vragen het woord te nemen.”

„Zoals u zich herinnert,” zegt mijnheer Keizer, „hebben wij de laatste keer twee problemen voor deze vergadering aan de orde gesteld en wel 1e: Waarom ontnam God ons de herinnering aan ons voortbestaan 2e: De opmerking van mijnheer Jansen, dat hij het met de vrije wil van de mens niet in alle opzichten eens is.

Ik stel voor met het laatste te beginnen en mijnheer Jansen te vragen wat zijn gedachten zijn over dit onderwerp”. „Het zal u misschien vreemd in de oren klinken”, zo begint mijnheer Jansen zijn betoog, „maar ik beroep mij op de Bijbel”.

„Op de Bijbel”? vraagt mijnheer Keizer verwonderd.

„Ja, op de Bijbel, luister maar”. En mijnheer Jansen, zijn Bijbel nemend, slaat deze open en leest: „Want het goede, dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik”. Dat lees ik voor uit Romeinen 7:19. Wij mogen toch van een Apostel wel verwachten dat hij meent wat hij zegt en inderdaad het goede wil doen, m.a.w. de wil tot het doen van het goede wel bezit, maar in de vrije uitoefening daarvan wordt belemmerd, wat volgens mij neerkomt op het niet hebben van een *vrije wil*.”

„U bestudeert de Bijbel goed, merk ik wel”, antwoordt mijnheer Keizer.

„Maar ik zou u willen vragen om ook vers 20 voor te willen lezen.”

„Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont.”

„Met de nadruk op *ik*. Ik geloof”, gaat mijnheer Keizer voort, „dat wij in deze passage de oplossing van het probleem moeten zoeken. Het is de zonde die ons belet onze vrije wil, die toch in ons allen inhaerent is, of, om het minder deftig te zeggen, ons bij de geboorte is meegegeven, naar de ingeving van ons geweten uit te oefenen. Laat mij, om dit laatste toe te lichten, u een kleine geschiedenis vertellen. Onlangs sprak ik mijn oude vriend de Groot. Hij zag er terneer geslagen uit en ik vroeg wat hem hinderde. „Het gedrag van mijn kinderen, zij gaan de verkeerde weg op”, antwoordde hij.

„Kun je hen dan niet tegenhouden en hen van die weg afbrengen?” vroeg ik hem.

„Dat is precies wat ik zou moeten proberen, maar ik durf niet; zij zullen mij uitlachen want ik heb mij uit gemakzucht nooit veel met hen bemoeid en mijn levenswijze was ook al geen goed voorbeeld. Tegen mensen, die mij niets te verwijten hebben, durf ik wel op te treden en maatregelen te nemen, als dat nodig is, maar tegenover mijn eigen kinderen heb ik daar de moed niet toe; ik vrees de spiegel, die ze mij voor zullen houden.”

„Dat is de tragische geschiedenis van mijn vriend de Groot. Hij wist het goede, dat hij moest doen, maar hij deed het niet; hij had zijn vrije wil om zijn kinderen het verkeerde van hun gedrag onder het oog te brengen, maar de begane zonde van verwaarlozing belette hem dat.”

„Dat is precies wat ik beweer”, zegt mijnheer Jansen. „Hij had dus geen *vrije wil*”.

„De uitdrukking „vrije wil”, antwoordt mijnheer Keizer, „is eigenlijk niet helemaal juist. Het bestaan van een *vrije wil* impliceert het bestaan van een *onvrije wil* en dat is, wel beschouwd, een *contradictio in terminis*. Wanneer wij iets doen, doen wij dat omdat wij dat willen of omdat wij er-hoe dan ook-toe worden gedwongen, *tegen* onze wil.

In het geval van mijn vriend de Groot was de invloed van de begane zonde op zijn denken sterker dan zijn wil en zo zijn er talloze voorbeelden te noemen van het overwicht van bedreven zonde op het denken van de mens.”

Hier steekt mevrouw Jansen de hand op.

„Waarom spreekt u nu over *denken* en niet over *willen*?”

„Daar heb ik een bedoeling mee, mevrouw Jansen”, antwoordt mijnheer Keizer. „Ik waardeer uw vraag, want die geeft mij ongezoekt de gelegenheid er dezelfde vraag tegenover te stellen: „Waarom spreek ik nu over de invloed van zonde op het *denken* en niet over de invloed ervan op de *wil* van de mens?”

Ella steekt haar hand op.

„Ik geloof, vader, dat u dat heeft gedaan, omdat aan elke handeling, elke wilsuiting dus, het denken vooraf gaat. Zoals men denkt, zo doet men, zo gebruikt men zijn wil of onderdrukt die of laat die onderdrukken”.

„Juist gezegd, Ella, zo is het. Elke handeling, elke uiting van de wil, zoals je er terecht aan toevoegt, werd eerst in gedachte verricht. Welnu, de gedachten van een mens staan sterk onder de herinnering van begane fouten, wat uit het geval van de Groot duidelijk blijkt. De wilsuiting van de mens is een uitvloeisel van zijn denken. Vandaar ook, dat iemand die zegt: „Ik kan niet meer denken, ook niet in staat is tot handelen.”

Hier steekt mijnheer Jansen zijn hand op.

„Als ik uw betoog goed heb begrepen, is het zo, dat de wil tot goed doen, hoe dan ook, in ieder mens in potentie aanwezig is, maar dat invloeden van allerlei aard, voortspruitend uit begane fouten, dit vaak verhinderen.”

„Precies, dat bedoel ik”, antwoordt mijnheer Keizer.

Lucy, die het gesprokene met grote aandacht heeft gevolgd, steekt nu haar hand op.

„Ik geloof mijnheer Keizer, dat wij daaruit deze conclusie kunnen trekken, dat wanneer wij geheel vrij van zonden zouden zijn, wij onze wil om goed te doen, of *het goede*, ten volle zouden ontplooien en onze handelingen altijd juist zouden wezen, voortgekomen als ze zijn uit louter zuivere gedachten.”

„Heel goed Lucy, je gevolgtrekking is juist. Bestaat zo iemand in deze wereld? Niet een. Niemand is zonder fouten, geen sterveling. Maar nu denk ik toch aan iemand, die dat wel was.”

Frits steekt nu zijn hand op.

„Jezus van Nazareth”.

„Juist, Frits, Jezus van Nazareth. Nu wij over Hem spreken, zou ik dit willen opmerken:

„Afgezien van het onuitsprekelijk groot lijden, dat geen gewoon sterveling had kunnen doorstaan en de strijd, die Hij heeft gestreden en en die geen mens had kunnen winnen dan alleen Hij, moest voor het brengen van het grote Offer Een worden aangewezen, die zonder zonde was, niet alleen om datgene te volbrengen wat volbracht moest worden, maar ook om gedurende Zijn gehele zending in alles volmaakt te zijn, in alles en onder alle omstandigheden Zijn wil te kunnen ontplooien. Voor deze zending kon dus niemand anders gekozen worden dan Een, die ver boven de edelste mens was verheven, een volkomen Zondeloze. Het moest zijn en kon niet anders zijn dan een God, de Eniggeborene van de Vader.

Zij, die zeggen, dat Jezus weliswaar de grootste Leraar aller tijden was, doch niet meer dan dat, maken Christus' zending en het drama van Golgotha tot een onmogelijkheid en Jehova tot een godslasteraar toen Hij, gevangen, voor zijn valse rechters stond en de hogepriester Kajafas Hem vroeg: „Ik bezweer U bij den levenden God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zone Gods?” deze vraag met een: „Gij hebt het gezegd”, bevestigend beantwoordde.

Onze Christenvrienden, die de Goddelijkheid van Jezus Christus verwerpen, zullen het ongetwijfeld heftig ontkennen, maar er is uit deze verwerping geen andere gevolgtrekking te maken dan deze: De Joden waren dus volgens hun eigen wet, die de doodstraf op godslastering stelde, in hun recht om de Verlosser der wereld ter dood te brengen”.

„Vader”, zegt Willem, zijn hand opstekend, „ik heb over de opmerking van Lucy nagedacht en ik zou daar iets aan willen toevoegen”.

„Ga je gang, Willem, we zullen graag je gedachten horen.”

„Jezus zeide eens: „Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader in de hemel volmaakt is. De opmerking van Lucy houdt in, dat hoe minder zonden ons aankleven, des te vrijer wij worden in de uitvoering van onze wil om het goede te doen, welke wil, om het woord van mijnheer Jansen te gebruiken, in alle mensen in potentie aanwezig is. Hieruit

volgt de onmetelijk grote betekenis en belangrijkheid van bekering en dat daardoor, door dat onmisbare element in het Evangelie, onze potentie, onze mogelijkheden dus, oneindig vergroot worden. Als wij nu terugkeren naar wat Paulus in Romeinen 7 : 20 zegt: „Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zoo doe ik hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont, dan krijgen de woorden: „. . . maar de zonde, die in mij woont een zeer ernstige en waarschuwendende betekenis.”

„Inderdaad, Willem, een zeer ernstige en waarschuwendende betekenis. Het ware te wensen, dat ieder mens, die willens en wetens op het punt staat iets verkeerd te doen, dit zo diep beseft, dat zijn gedachte niet in daad werd omgezet, maar helaas, als wij aan het Woord van Wijsheid denken, zien wij de voorbeelden bij tientallen om ons heen. Ik weet niet hoeveel malen ik door rokers, die mij een sigaret aanboden, die ik natuurlijk niet aannam, heb horen zeggen: „Rook jij niet? Wat een gelukkig mens, ik wou, dat ik het ook kon zeggen”. Ziedaar een wil, in potentie aanwezig, maar machteloos geworden door de zonde van het zich begeven in slavernij van de nicotine.

Ik geloof, dat wij over het onderwerp „de wil van de mens” nu wel voldoende voor deze avond hebben gezegd en gevoegelijk kunnen overgaan tot ons tweede onderwerp: „Waarom ontnam God ons de herinnering aan ons voorbestaan?”

„Vader”, zegt nu mevrouw Keizer, de hand opstekend, „Ik geloof, dat wij daar niet lang meer over behoeven te praten, na al wat wij deze avond van je gehoord hebben”.

„Ik weet niet of Willem dat met je eens is, lieve vrouw. Wat zeg jij er van, Willem?”

„Ik geloof dat moeder gelijk heeft en ik zou haar willen vragen haar opmerking nader toe te lichten”.

„Wel”, antwoordt mevrouw Keizer, „Veronderstel dat ons de herinnering aan ons vóórsterfelijk leven niet was ontnomen, dan zouden wij nu precies weten, wat wij toen deden, goed en kwaad. Wij zouden *weten*, wat in de grote raadsvergadering besproken en besloten was. De Joden zouden *geweten* hebben wie Jezus was; zij zouden Hem waarschijnlijk niet gedood hebben. ja alles zou geheel anders zijn geworden. Van onze verlossing zou geen sprake kunnen zijn geweest. Het is onmogelijk te zeggen, hoe het leven hier op aarde zou zijn geworden, als wij onze herinnering hadden behouden, maar dat is wel zeker: „God in Zijn oneindige wijsheid wilde, dat wij hier op aarde zouden leven in geloof en niet in wetenschap. Daarom zeide Jezus ook, dat wij door *ervaring* moesten leren, dat Hij de Heiland en wat Hij predikte, het Evangelie was. Met vallen en opstaan moeten wij er komen, door ondervinding wijzer worden; er is geen andere weg. Onze Vader in de hemel, Die ons kent, wist dat en liet ons in deze levensfase met een schone lei beginnen.

„Heb je daar nog iets aan toe te voegen, Willem?” vraagt mijnheer Keizer.

„Nee, vader, ik geloof dat moeder het juist gezegd heeft. Wij kunnen ons niet voorstellen hoe het anders zou moeten zijn dan God het heeft gedaan; wat Hij doet is wel gedaan.

A.D.J.

10 x 10

voor de OOV van Rotterdam-N.

De OOV van de wijk Rotterdam-Noord heeft haar actieve medewerking gegeven aan de anti-honger actie der Nederlandse Jeugd 10 X 10. Zij deden dit op de volgende wijze:

Tien zaterdagen achtereen stonden zij vroeg op, bakten koekjes en brachten die rond aan de leden van de Kerk. De opbrengst van 10 opgeofferde vrije zaterdagen voor een zeer goed doel ging naar 10 X 10.

Zij verkochten ballpoints en lepeltjes ten bate van de anti-hongeractie. Er werden zelfs vodden opgehaald bij de leden van de kerk om deze door te kunnen verkopen.

Tot slot werd een grote sluitingsavond georganiseerd, waar ook andere Rotterdamse meisjes en jongens, die voor 10 X 10 hadden gewerkt, werden uitgenodigd. Deze feestavond werd na het openingslied en gebed begonnen met een declamatie door Zr. van Galen - De Kruisiging van Jezus Christus naar Jac. Revius. Henk van Girondelle en Geert Geertsema verzorgden enkele nummers gitaar en zang: Bird Dog, Dream, Little Ship, Are you Sure en The Young Ones. Vervolgens werd er ballet gedanst onder leiding van Zr. Lokker. Het eerste gedeelte van de avond eindigde met „Holland” door president Stoové. In de pauze werd koek en limonade verkocht.

Na de pauze werd, wederom onder leiding van Zr. Lokker, een Hongaarse dans opgevoerd. Conferencier was Broeder Dettingmeyer. Na het programma werd nog gezellig gedanst o.l.v. Frans Breurs en met de muzikale omlijsting van een bandje van de Hervormde Kerk, dat gratis zijn medewerking gaf in het kader van de aktie. De avond bracht maar liefst f 175,— op.

De totale opbrengst bedroeg f 300,—. Als harde werkers achter de schermen willen wij nog noemen Zr. van Galen en Zr. Volmer. Wij geloven dat niet alleen zij, aan wie dit geld ten goede komt, maar ook onze Hemelse Vader blij zijn met deze prachtige prestatie van de Rotterdamse OOV.

Verslaggeefster Zr. I. v. Gent

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Van werkelijk gelijkgezinden kan men op den duur niet gescheiden blijven; men vindt elkaar altijd weer terug.

Met feitelijke tegenstanders probeert men tevergeefs het eens te blijven; daar komt altijd weer een keer een breuk.

Goethe.

Niet kennen het eeuwige is verwarring en ellende.

Eeuwigheid kennen is zielgrootheid.

Zielegrootheid is gerechtigheid.

Gerechtigheid is koningschap.

Tan Feb Tsjing.

**De oorzaak van
geestelijke duisternis** door President Brigham Young
onder de heiligen

Wij kunnen de zegeningen des hemels genieten of wij kunnen die onszelf ontzeggen. Intelligente wezens hebben de macht tot uitoefening van hun vrije wil om goed te doen en om kwaad te doen. Allen hebben het in hun macht kwaad te doen, indien zij zo zijn ingesteld, maar altijd zullen zij tot de ontdekking komen, dat het loon van de zonde de dood is. De Heiligen der Laatste Dagen kunnen wegens hun rechtvaardigheid alle zegeningen genieten die de Heer heeft beloofd aan zijn volk te zullen schenken. Wij, bijvoorbeeld, sporen de Heiligen aan het Woord van Wijsheid te houden, opdat zij aldus doende, de beloofde zegen mogen ontvangen. Velen trachten zich te verontschuldigen omdat thee en koffie niet worden genoemd, zeggende dat dit alleen op hete dranken slaat. Wat dronken wij heet, toen het Woord van Wijsheid werd gegeven? Thee en koffie. Het heeft absoluut betrekking op datgene wat wij bij ons voedsel drinken. Ik zeide tot de Heiligen tijdens de laatste jaarlijkse Conferentie, dat de Geest mij influisterde de Heiligen der Laatste Dagen te waarschuwen dat zij het Woord van Wijsheid moesten houden, thee en koffie en tabak moesten laten staan en zich van het drinken van geestrijke dranken moesten onthouden. Indien de Geest van God dit Zijn volk influistert, door hun leider en zij willen niet luisteren noch gehoorzamen, wat zal dan het gevolg van hun ongehoorzaamheid zijn? Duisternis en blindheid van verstand ten opzichte van de dingen van God zal dan hun lot zijn; zij zullen niet langer de geest van het gebed hebben en de geest van de wereld zal in hen toenemen naar de mate van hun ongehoorzaamheid, totdat zij geheel van God en Zijn wegen afvallen.

Wat van u verlangd wordt, is niet nieuw of vreemd. Vijf en dertig jaren geleden werden wij aangemaand ons leven te veranderen door acht te slaan op het Woord van Wijsheid. Als nu iemand naar u toekomt en u zegt dat ge best een beetje thee en een beetje koffie moogt hebben, kan hij u even goed vertellen dat ge wat tabak en een beetje sterke drank kunt gebruiken of iets anders, dat voor de mens schadelijk is. Dit doet hun aanspraak en recht op de geest van openbaring te niet en het wordt duister om hen heen. Er is geen enkele Heilige der Laatste Dagen die niet het recht heeft in de naam van Jezus Christus aan de Vader te vragen of het waar is, dat de Geest van de Almachtige door Zijn dienstknecht Brigham de Heiligen aanspoort het Woord van Wijsheid te onderhouden. Allen, zowel het gewone lid als de apostel, hebben dit voorrecht. Vraag het voor uzelf.

de boodschap van de PROFEET

„. . . Het Evangelie van Jezus Christus verenigt onze harten in het geloof in God en het geloof in zijn bestaan, zodat wij Hem het middelpunt van ons leven maken; het Evangelie van Jezus Christus is het plan waarbij onze harten en levens en woonsteden en naties verenigd kunnen worden tot het brengen van universele vrede en de broederschap der mensheid . . .”

Dit waren de slotwoorden gesproken door de thans levende Profeet van de levende God ter afsluiting van de 132ste jaarlijkse Conferentie van de Kerk, gehouden op 6, 7 en 8 april jl. in de historische Tabernakel te Salt Lake City.

En hiermee vatte President McKay op sublieme wijze samen de geest en bedoeling van de boodschappen van alle Algemene Autoriteiten van de Kerk die tot de Heiligen op deze conferentie werden gesproken.

Waarlijk waren zij tot alle werkelijke volgelingen van de Heiland op deze wereld gericht. Want niet alleen dat zij werden aangehoord door alle bevoorrechten die zich in de Tabernakel bevonden, zij werden tevens uitgedragen via radio en televisie naar de belangstellenden in de gehele Verenigde Staten en voor een deel van de zittingen zelfs via de korte golf naar Europa, Afrika en Zuid Amerika. Het was duidelijk dat deze boodschappen gericht waren tot allen in de gehele wereld die maar luisteren wilden, overeenkomstig het woord van Jezus: „Wie oren heeft die hore”!

In deze boodschappen, ingeleid en bekroond door die van de Profeet zelf, kwam duidelijk de waarschuwing naar voren dat de wereld meer en meer vergeet dat Jezus Christus zowel in ons persoonlijk leven als in dat van de gemeenschap de spil dient te zijn waar alles om draait. In onze levensstrijd is de massa en zijn zelfs vele Heiligen der Laatste dagen in de omstandigheid geraakt dat zij het eigenlijke doel van het leven, of liever: het Leven, geheel uit het oog hebben verloren. Zij onderkennen noch hun levensdoel, noch de Vijand die hun daar met alle macht van af probeert te houden. In hun verwardheid onderkennen zij niet meer de bron van de gevaren die hen belagen en schijnen zij ook de weg tot hun Schepper geheel bijster te raken. Het gevolg hiervan is niet alleen een geestelijke verzwakking als individu doch ook als gemeenschap, als natie. De verzwakking is dus niet het directe gevolg van de kwade invloeden van buiten, doch van de invloeden en soms zelfs leegheid van *binnen!* Op dit gevaar, **DAT HET GROOTSTE IS DAT DE MENS EN DE MENSHEID IN DEZE WERELD KAN BEDREIGEN** bestaat slechts één antwoord: **HET EVANGELIE VAN JEZUS CHRISTUS.**

Slechts door dit Evangelie te kennen, er een getuigenis van te verkrijgen en door het in zijn volkomenheid te leven kan aan dit gevaar met succes het hoofd worden geboden. „Maar”, zo waarschuwt President McKay, „in ons dagelijks verlangen naar materieel succes en genoegens zijn we wel eens geneigd om het belang van de plaats van de Schepper in ons hart en huis te verwaarlozen. In onze dagelijkse omgang met anderen vergeten wij maar al te gemakkelijk het belang om onze Schepper het MIDDELPUNT van ons leven te maken.

Onze religie is nu eenmaal niet een jas die op zondag gedragen wordt en voor de rest van de week in de kast hangt, noch is het iets voor de verschillende naties van de wereld om bij bijzondere gelegenheden mee te koop te lopen om het daarna weer in de mottenballen te bergen, in afwachting van een volgende gelegenheid”

„Ik ben de weg en de waarheid, niemand komt tot de Vader dan door Mij.”

Deze woorden werden de leden van de Kerk nogmaals als het ware in het hart gegrift, opdat zij niet vergeten worden. Jezus Christus is voor ons DAADWERKELIJK het middelpunt van ons bestaan wanneer wij Hem willen volgen op zijn woord. Dat betekent dat ALLES wat wij doen en waar wij naar streven in dit leven, gericht is op het vervullen van Zijn verlangen:

Het eeuwige Leven van ons zelf en onze medemensen tot stand te brengen door de constante en onverminderde arbeid in Zijn Wijngaard van elkeen die Zijn naam op zich genomen heeft!

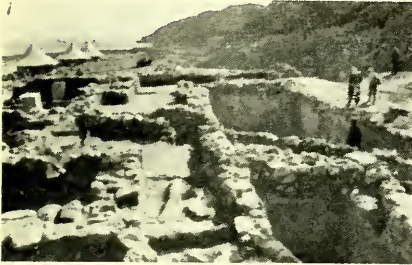
Deze boodschap werd in persoon aangehoord door zeven vertegenwoordigers van de Hollandse Ring die door het Eerste Presidentschap uitgenodigd waren om in het hart van de Kerk van de Meester de inspiratie en de kennis op te doen die nodig zijn om daarmee eveneens het geloof van de leden in de Ring en daar buiten te versterken. Moge de woorden van onze Leiders, door hen aangehoord en opgenomen, doorklinken tot in de harten van de leden hier, opdat zij mogen weten:

„Waarlijk is dit de Kerk van de Heiland en wordt zij geleid door een levende Profeet, in dienst van de Allerhoogste. Onder zijn leiding bereiden allen, die zich tot de „5 wijze maagden” willen rekenen, zich voor op de terugkeer van de Bruidegom.”

J. Paul Jongkees
President Hollandse Ring

* * *

Nog iets over de Dode Zeerollen

Regenwater, in het aquaducten opgevangen, werd in de regenbakken van Qumran verzameld.

Een gereconstrueerde vaas uit de eerste grot, het Boek Jesaja bevattende. Voorts munten, lampen, aarden kroezen.

Toen ik de vertaling van de artikelen van Dr. O. Preston Robinson over genoemde rollen, opgenomen in de „Church Section” van de *Deseret News*, in het aprilnummer had beëindigd, had ik tot mijn spijt geen illustratie ter verlichting van deze artikelen tot mijn beschikking.

Nu heb ik die wel. Ik trof ze aan in de *Improvement Era* van april 1962 en voor zover zij mij belangwekkend toeschijnen, geef ik er hier een gedeelte van weer.

In laatstgenoemd tijdschrift staat het volgende:

„Sedert de ontdekking van de beroemden Dode zeerollen, 14 jaar geleden door een Arabische herdersjongen in een grot in het Heilige Land gedaan, is de belangstelling er in groot gebleven. De mensen, die de rollen schijnen te hebben geschreven, waarschijnlijk tussen 125 v. C. en 84 n. C., woonden in een aantal kleine steden ten noordwesten van de Dode Zee. Een van deze stadjes, dat gedeeltelijk is bloot gelegd, was in het slecht toegankelijke ravijn Qumran gelegen, ongeveer een halve mijl van de grot, waar de voornaamste rollen werden gevonden. Het materiaal voor deze geschiedenis in beeld van Qumran en de rollen werd geleverd door Zr. Vontella Kimball, die het Heilige Land en

de omgeving van Qumran verscheidene malen in de laatste jaren heeft bezocht. Door de hoffelijkheid van de directie van het Palestijnse Oudheidkundig Museum te Jerusalem kwamen wij in het bezit van de foto's.

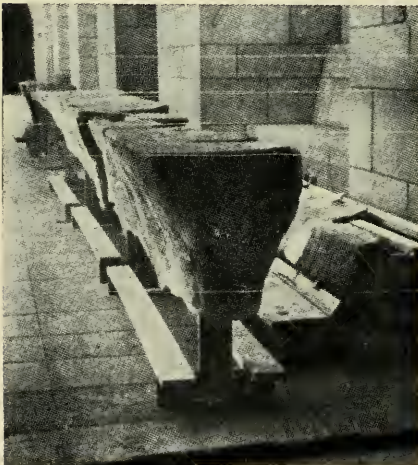
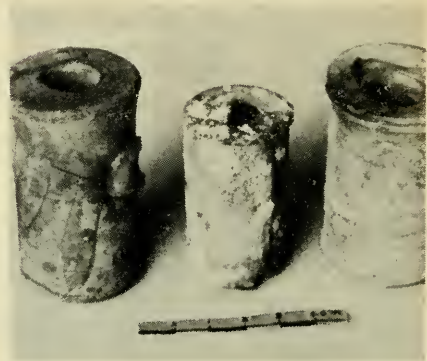
Gereconstrueerde schrijftafel en bank van het Qumran Scriptorium waarop de Dode Zeerollen in het Hebreeuws, Aramees of Grieks werden overgeschreven.

Twee geoxideerde koperen rollen met geschriften, wellicht verborgen schatten bevattende.

Aardewerk en bronzen inktpotten met niet-metallische inkt. Op de voorgrond een meetlat.

De rollenzaal in het Palestijns Archaeologisch Museum, waar de rollen worden gerestaureerd door bevochtiging en strekken, door reinigen en versterkingen; en door fotograferen met infra-rood, waarna zij worden bestudeerd. De verkregen kennis strekt tot beter onderling begrip

van het Judaïsme en het Christendom. Ook werpt zij meer licht op ons begrip van de geestelijke en intellectuele wereld, waarin Jezus leefde.

ONZE VADER

(De volgende mooie compositie werd gevonden in Zuid-Carolina gedurende de oorlog. Het is een literaire curiositeit).

*Gij, Die onze zielen tot Uw genadetroon vergadert,
Om onze plicht tegenover U te doen . . . ONZE VADER,
Aan Wien alle lof en eer moet worden gegeven;
Want Gij zijt de grote God, DIE IN DE HEMELEN ZIJT,
Gij regeert door Uw grote wijsheid het hele wereldgebeuren,
Voor altijd, daarom UW NAAM WORDE GEHEILIGD;
Laat, Heer geen verder nitstel ons scheiden van Uw genaderijke
Heerschappij, maar UW KONINKRIJK KOME;
Mogen Uw geboden door niemand worden tegengewerkt,
Maar Uw verheven plan en . . . UW WIL GESCHIEDE,
En moge onze gewilligheid om te gehoorzamen steeds en
Overal dezelfde zijn . . ZOWEL IN DE HEMEL ALS OOK OP DE
AARDE.*

*Wij bidden U ook voor onze zielen, o God,
Schenk ons Uw liefde en GEEF ONS HEDEN
Het brood des levens, waarmede we onze zielen kunnen voeden,
Overvloedig, en ONS DAGELIJKS BROOD;
Verlicht ons leven met alles, wat wij nodig hebben,
Met Uw genade en Uw mededogen . . . EN VERGEEF ONS
Al, wat wij misdeden, ter wille van Hem, Die Gij voor ons
Ten zoenoffer hebt gesteld, en voor . . ONZE SCHULDEN.
En daar wij geloven, o God,
Dat gij ons wilt vergeven, ZOALS WIJ VERGEVEN,
Laat dan de liefde, waarmee Gij ons begiftigt,
Oms te leren vergeven ONZE SCHULDENAREN;
En- hoewel Ge somtijds zult vinden, dat we in deze liefde te kort
schieten,
Zo help ons toch en . . . LEID ONS NIET
Door lichaams- en zielenood in wanhoop,
Noch laat aards gewin ons brengen IN VERZOEKING;
Laat niet de ziel van één Uwer getrouwen
In deze proeftijd ondergaan MAAR VERLOS,*

*Ja, red ons van des duivels kwaad,
En in leven en in dood beide, bevrijd . . . ONS VAN DEN BOZE.
Al deze dingen smeken wij van U, o God,
Van Wie wij dit alles kunnen verkrijgen . . . WANT UWER IS HET
KONINKRIJK, EN DE
Wereld is het wonderbare sprookje van Uw werk,
Aan U behoort . . . DE KRACHT EN DE HEERLIJKHEID,
En al uw wond're werken zullen nooit een einde hebben,
Maar zullen voor altijd bestaan . . . TOT IN EEUWIGHEID.
Zo buigen wij, Uw arme stervelingen ons hoofd,
En erkennen Uw grootheid in een nederig AMEN.*

Er is geen koninklijke weg

De volgende anecdote vond ik in de Improvement Era van april jl. Ik neem hem over omdat er veel uit te leren is.

Er was eens een Pharao die zijn kennis wilde uitbereiden door meetkunde te leren.

Hij liet een groot leraar komen, wiens naam Euripedes was.

Toen de Pharao al een aardig eind met zijn studie op weg was, werd hij ongeduldig en vroeg:

„Is er geen gemakkelijker manier om meetkunde te leren dan het doornemen van al die stellingen?”

„Dit is de enige manier”, antwoordde Euripedes.

„Ja, maar ik ben de Pharao.”

„Jawel, Sire”, zeide Euripedes, „U bent de Pharao, maar er is geen koninklijke weg naar de meetkunde”.

IETS UIT HET LEVEN VAN JEDEDIAH M. GRANT

In de protestantse kerk in Virginië had zich een grote menigte verzameld, die reikhalzend uit zag naar het evenement van die avond: een schermutseling tussen een predikant Baldwin genaamd, en een Mormoonse zendeling, Jedediah M. Grant, die door hem tot een debat over godsdienstige leerstellingen was uitgedaagd. Beide mannen stonden als machtige sprekers bekend.

De scheidsrechters waren aanwezig en de twee tegenstanders hadden op

het podium plaats genomen. Voordat de voorzitter de vergadering opende, stond Elder Grant op.

„Wie is het hoofd van uw kerk in zuidwest Virginië, mijnheer?” vroeg hij de predikant.

„Dat ben ik, mijnheer, dat ben ik”, antwoordde Zijn Eerwaarde met nadruk. Toen vroeg hij op zijn beurt: „Mijnheer Grant, als ik u vragen mag: „Wie staat er aan 't hoofd van uw kerk in Zuidwest Virginië?”.

Elder Grant antwoordde kalm: „Jezus Christus, mijnheer.”

Dit ernstige antwoord voer als een elektrische schok door het auditorium en velen waren overtuigd, dat verder debatteren wel achterwege kon blijven.

In ongeveer vier jaren van zijn zending in de zuidelijke staten, verwierf Elder Grant een reputatie als een groot spreker en verdediger van het Evangelie. Velen traden door zijn werk tot de Kerk toe.

Op 17-jarige leeftijd had hij zich bij de Kerk aangesloten, toen hij met zijn ouders in Windsor, in de staat New-York woonde. Een jaar later, in 1834, marcheerde hij met het Zions kamp naar Missouri om de vervolgte heiligen te helpen. Gedurende de volgende jaren verdeelde hij zijn tijd tussen werken in de Kirtland Tempel en zendingsarbeid.

Hij voegde zich juist op tijd bij zijn ouders, die naar Missouri waren verhuisd, om hen in hun vlucht voor de gewelddaden van benden bij te staan.

Zij vestigden zich in Illinois. Kort daarna was hij weer op weg naar het zuiden, gehoor gegeven hebbende aan een zendingsooproep. Hij keerde in 1842 naar huis terug, maar werd weldra geroepen om over de gemeente in Philadelphia, Pensylvanië, te presideren. Hij bleef daar bijna een jaar. Hij werd tijdig genoeg naar huis geroepen om getuige te zijn van de gebeurtenissen, die tot de dood van de Profeet Joseph Smith en de Patriarch Hyrum Smith leidden.

Op Elder Grant rustte de droeve taak het slechte nieuws aan Brigham Young en de andere Apostelen, die in het oosten waren, te berichten. De reis was echter niet geheel zonder lichtpunt, want hij bracht zijn bruid, Carolyn Vandyke, mee. Zij bleven in Philadelphia tot de lente van 1845, waarna zij naar Nauvoo terugkeerden.

Op de 2e december 1845 werd Elder Grant lid van de Eerste Raad der Zeventigers. Korte tijd daarna waren hij en zijn vrouw westwaarts op weg met de overige heiligen, door benden uit hun huizen verdreven. Hij werd als aanvoerder van een groep van honderd aangesteld, die hij over de vlakten naar de Salt Lake Vallei bracht, alwaar hij in oktober 1847 aankwam. Het was voor Elder Grant een trieste reis geweest, want hij had zijn dochttertje Margaret onderweg moeten begraven en het levenloze lichaam van zijn vrouw bracht hij in een doodkist naar de vallei mee.

In april 1851 werd Elder Grant de eerste burgemeester van Salt Lake City.

Op 7 april 1854, 38 jaar oud, werd Elder Grant tot tweede raadgever van President Brigham Young aangesteld. Hij wijdde zich uit alle macht aan zijn nieuwe roeping. De vermoeiende reizen, die hij ondernam om de verspreiding van het Evangelie te bevorderen, hadden te veel van zijn krachten gevegd. Hij stierf de 1e december 1856.

Jedediah M. Grant was de vader van de latere President van de Kerk Heber J. Grant, wiens moeder Rachel Ridgeway Ivins was.

De wisselwerking tussen lichaam en geest

door Dr. Eugene Christian

Enige jaren geleden kreeg een vriend van mij, een dokter, een jonge bruine beer van een paar maanden oud, ten geschenke. De bruine beer is een van de kwaadaardigste carnivoren uit het Rotsgebergte. Het schijnt wel alsof hij alleen doodt uit lust tot doden. Het jong werd in het gezin groot gebracht en kreeg hetzelfde te eten als de kinderen. Alle vlees, zoetigheden en opwekkende dingen werden vermeden. Het dier werd volwassen en was zo aanhalig als de poes, was zelfs bevriend met zijn natuurlijke vijand de hond. Toen besloot de dokter tot een experiment. Hij zette de beer op zijn natuurlijk, wilde dieet en gaf hem vlees. Doch toen hij het bloed rook, haalde hij er zijn neus voor op. Maar toen het vlees een weinig gekookt was, at hij het, ook door de honger gedreven, op. Daarna werd hij op een schraal rantsoen van vlees gesteld. Al het andere voedsel werd hem onthouden en ook het koken werd geleidelijk achterwege gelaten. Na een week leefde dit vriendelijke dier op rauw vlees. Binnen drie maanden was het tot zijn wilde staat teruggekeerd en moest het in een kooi worden opgesloten. Het wilde vechten, doden en alles verscheuren wat voor zijn tanden en klauwen kwam.

Ik vertel deze geschiedenis na, omdat ik er een bevestiging in zie van de profetie van Jesaja, die wij vinden in het 11de hoofdstuk, verzen 1-9.

A. D. J.

80 jaar

Op 4 april jl. werd de welbekende zuster Zweedijk 80 jaar! Een mijlpaal in haar leven!

Als trouw lid van de Z.H.V. in de wijk Rotterdam-Zd. in de Hollandse Ring werd zij dan ook niet vergeten. De Zusters hebben haar vóór de aanvang van de Z.H.V.-vergadering op 3 april jl. goed bedacht met hartelijke woorden, oprechte gebeden, bloemen en geschenken.

Ook zr. Frölich, 1e Raadgeefster in het Ring Z.H.V.-bestuur was aanwezig en vertegenwoordigde als zodanig het Ring Z.H.V.-Presidentschap.

Hieronder volgt een verslag van het interview, dat door Zr. Frölich werd afgenomen.

zr. Frölich vraagt:

zr. Zweedijk antwoordt:

1. Zr. Zweedijk, u bent morgen jarig, nietwaar?	1. Oh, nog meer verrassingen!
2. Hoe oud wordt u?	2. 80 jaar!
3. Hoe lang bent u al lid van de Z.H.V.	3. 15 à 16 jaar. Aan de overkant woonde een vrouw, die wel eens met mij sprak en ik zag, dat ze naar die Kerk ging. (Maakt gebaar met haar hand). De vrouw nodigde mij uit bij haar te komen en een bakje mouth te drinken en zo heeft ze mij uitgenodigd naar de Z.H.V. te komen!
4. Hoe vindt u de Z.H.V.?	4. Ik vind het steeds leuk op de Z.H.V.!

5. U ziet er nog fris en vitaal uit. Wat doet u elke dag, als ik vragen mag?
6. Denkt u, dat u door uw leefwijze zo'n hoge leeftijd heeft bereikt?
7. Als ik mij niet vergis bent u ook naar de Tempel geweest, nietwaar?
8. Geliefde zr. Zweedijk, moge onze Hemelse Vader u rijkelijk zegenen met een goede gezondheid en dat u nog een lange en prettige tijd in ons midden mag zijn!
9. Als een kleine attentie biedt het Ring Z.H.V.-Presidentschap u dit geschenk aan.
5. Ik voel me nog steeds fit. Ik doe de afwas en houdt het huis schoon!
6. Ik heb alles nagekomen van de levenswijze van de Kerk!
7. Ja, ik ben blij, dat ik naar de Tempel ben geweest!
8. Ik hoop, dat ik nog vele jaren mag blijven leven om op de Z.H.V. te kunnen blijven!
9. Ik dank u zuster; wilt u het Presidentschap hartelijk bedanken voor mij?

Aan onze vertalers en hen, die het willen worden

Om duidelijk te maken wat ik met dit opschrift op het oog heb, voer ik u nog even terug naar het artikeltje „vertalen” in het januarinummer. Daar staat o.a. dat wij bij het tegenkomen van een uitdrukking of zin in het Engels, die bij een letterlijke vertaling krom Nederlands zou opleveren, moeten kunnen zeggen: „Zo staat het er in het Engels, maar in 't Nederlands zeggen wij dat niet. . .”

Het schijnbaar eenvoudige stukje, dat de candidaat ter vertaling opkrijgt, geeft daarvan een aardig voorbeeld. Wij lezen daar: „Mother's face looked like the old cracked earthen bowl turned over”. Hier nu is alle aanleiding ons even af te vragen: „Hoe zeggen wij dat in het Nederlands?” Zeggen wij ooit dat iemands gezicht op een omgekeerde gebarsten aardden pot lijkt, als hij boos is?

Hier is een letterlijke vertaling dus niet op haar plaats en moeten wij dus een antwoord vinden op de vraag: „Wat zeggen wij, Nederlanders,

als wij de gelaatsuitdrukking van iemand, die erg boos is, willen weer-geven? Ik ben zo vrij het antwoord aan de vindingrijkheid van de ver-talers over te laten. Het is een van de moeilijkheden, die wij bij vertalen (*goed* vertalen) tegenkomen.

Nu ik het toch over vertalen heb, wil ik nog graag op het volgende wijzen. In het Engels en vooral in het Amerikaanse Engels — en daar hebben wij vrijwel uitsluitend mee te maken — wordt het lidwoord voor het zelfstandig naamwoord dikwijls weggelaten, veel vaker dan wij het in het Nederlands doen. Dat is ook iets waar bij het vertalen aan gedacht moet worden. Hierbij geef ik u nog enige synoniemen, die evenals de woorden *to lead*, *to direct*, *to conduct*, vaak naast elkaar worden gebruikt: *Voluntary-free will* (vrijwillig), *neglected-ignored*, verwaarloosd, veronachtzaamd), *substance-possession* (bezit, bezitting). Tenslotte maak ik van deze gelegenheid gebruik de vertalers mede te delen, dat mijn positie niet meer is als ik in het artikel van januari vermeldde.

Ik ben thans officieel aangesteld als „Executive Secretary of the Lite-rature Committee” of vrij vertaald: Hoofd van het Vertaalbureau. Als zodanig zend ik u vertaalwerk toe en zal ik graag de halfmaandelijke rapporten over uw vorderingen van u, vertalers, ontvangen. Deze moeten dus niet meer naar het Hoofdkantoor worden gezonden. De *opdrachten* daartoe krijgt u echter van Broeder Mebius, zoals gebruikelijk. Ook aanvragen om meer vertaalwerk en aanmeldingen van candi-daatvertalers dienen aan mij te worden gericht.

Voor ik eindig nog één ernstige, welgemeende raad: Vóór ge u aan het vertalen zet, vraag uw Vader in de Hemel om leiding en inspiratie, want het werk, waar ge uw schouders onder zet, is ontzaggelijk be-langrijk!

En nu: veel succes en Gods zegen op uw werk.

A. D. Jongkees

Melvill van Carnbeelaan 54

Driebergen

Gedachten van anderen

De zwakken zijn degenen, die de waarheid kennen, maar deze slechts voorstaan, voor zover dit in hun eigen belang is; voor de rest laten zij haar in de steek.

Pascal.

Het werk in de Zwitserse Tempel

Zending:	Maart 1962	Totaal 1962
Oostenrijk	1	3
Beieren	16	30
Berlijn
Midden-Duitsland	14	17
Denemarken	2	3
Finland
Frankrijk	2	2
Oost-Frankrijk	230	289
Nederland
Noord-Duitsland	4	7
Militairen	19	47
Zuid-Duitsland	24	27
Zweden	3
Zwitserland	206	562
West-Duitsland	7	9
Ringen:		
Berlijn	4
Hamburg
Holland
Stuttgart	9	23
Zwitserland	69	252
Andere	9	34
Totaal	612	1312
Totaal „Endowments”		
maart 1961:	763	1413

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN VERSCHILLENDE PLAATSEN

ALMELO

Aufderhaar-de Jonge, Geesjen; 1 april 1962.

ARNHEM

Westman, Jan; 20 maart 1962

ENSCHEDÉ

van Handenhove, Maria Johanna; 31 maart 1962

Koolhoven, Willem; 24 maart 1962

Koolhoven-Walmink, Antonia Wilhelmina; 24 maart 1962

Koolhoven, Franciscus Jacobus; 24 maart 1962

van Rijswijk-Raden Adjent Suratinah, Johanna; 27 maart 1962

GOUDA

Hoogendoorn, Johannes; 25 maart 1962

GRONINGEN

Verboekend, Catharina Maria; 30 maart 1962

Verboekend, Adriaan Maria; 30 maart 1962

HAARLEM

van Kan-van Engelen, Johanna Gerarde; 12 april 1962

van Kan, Sjoek; 12 april 1962

UTRECHT

Hoencamp-Krook, Francisca; 18 maart 1962

ZEIST

Matla, Johan Christiaan; 8 april 1962

Matla-Battem, Joke Jansje; 8 april 1962

Scholten, Liesbeth; 13 april 1962

Scholten, Freddie; 13 april 1962

Slingerland, Arie; 23 maart 1962

ZWOLLE

Kooijman, Marijke; 4 april 1962

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM OOST

Basart-Lathouvers, Elisabeth Catharina; 23 maart 1962

Corver, Eddy; 6 april 1962

Gunster, Weiger; 23 maart 1962

Gunster-Cusell, Aaltje; 23 maart 1962

Gunster, Martinus Albertus; 23 maart 1962

Gunster, Albertus Martinus; 23 maart 1962

Gunster, Marjan; 23 maart 1962

Gunster, Annelies; 23 maart 1962

van Harlingen, Jan Tobias; 13 april 1962

Westhoff, Robert; 23 maart 1962

AMSTERDAM WEST

Ter Haar, Johanna Francisca; 6 april 1962
de Jong-Heuperman, Willy Cornelia; 13 april 1962
Klarenbeek, Hendrikus; 23 maart 1962
Klarenbeek-Kleine, Jentje; 23 maart 1962
Klarenbeek, Gerrit Hendrikus; 3 april 1962
Wijkens, Jan Willem; 30 maart 1962
Wijkens-Sawitzki, Auguste Helena; 30 maart 1962

DEN HAAG

Blajan, Daniel Edouard; 23 maart 1962
David, Karin; 5 april 1962
Phefferkorn Rosenquist, Axel Anthony; 29 maart 1962
Venema, Johannes Dirk; 23 maart 1962

ROTTERDAM NOORD

Cohen, Henriette Theodore Louise; 14 april 1962
de Jong, Frederik Frans; 6 april 1962
de Jong, Thomas; 6 april 1962
Roerade, Johanna Gerarde Hendrika Cornelia; 14 april 1962
Roerade, Henry Constant Jacobi; 14 april 1962
de Jong-Vis, Christina; 30 maart 1962
de Jong, Aaltje; 30 maart 1962
de Jong, Frederik Frans; 30 maart 1962

ROTTERDAM ZUID

van Es, Clasiena; 22 maart 1962
van Goch-Hoeneveld, Martha; 22 maart 1962

VLAARDINGEN

de Groot-Polderdijk, Geertruida Truus; 6 april 1962
Kluit-van der Waal, Cornelia Maria; 14 april 1962
Vermeulen, Wilhelmus Johannes Petrus Marinus; 6 april 1962

VERHOOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ALMELO

Lepez, Jan; 25 maart 1962 tot diaken

ARNHEM

Rentema, Frederik Berend Paulus; 14 januari 1962 tot diaken

DEVENTER

van Motman, Adolf Bernard; 1 april 1962 tot diaken

ENSCHDEDE

Kosijungan, Carel Winfried; 15 april 1962 tot ouderling

GRONINGEN

Bathoorn, Jantienes; 11 februari 1962 tot priester
Klunder, Geert; 4 februari 1962 tot leraar
Stoepker, Hendrikus; 18 februari 1962 tot leraar
Schöder, Gerard Rudolph; 11 februari 1962 tot priester

HARLINGEN

Beuker, Sjoerd; 25 maart 1962 tot diaken

HENGELO

Simons, James Harold; 21 april 1962 tot leraar

HILVERSUM

Looijenga, Gerrit Roelof; 1 april 1962 tot leraar

LEEWARDEN

van der Veen, Rinze Willem; 14 januari 1962 tot diaken

NIJMEGEN

van Eersel, Bernard Otto Louis; 1 april 1962 tot priester

UTRECHT

van Damme, Reinier; 8 februari 1962 tot leraar

Stolp, Paul Jan; 8 februari 1962 tot diaken

Tol, Constant Marius; 8 februari 1962 tot leraar

INGEZEGEND

DEN HELDER

de Vries, Johanna; 1 april 1962

OVERLEDEN

ARNHEM

Franken, Jacoba Jansen; 20 december 1961

ANTWERPEN

De Belder, Frans Lodewijk; 29 november 1961

OVERGEPLAATST

Crosby, William; van Zwolle naar Amsterdam Zuid

Oertli, Erwin; van Dordrecht naar hoofdkantoor

Linford, Richard; van het ambt als reizende zendeling naar Utrecht

Grimes, Larry; van Antwerpen naar Utrecht

Tesch, Danny; van Zeist naar het ambt als reizende zendeling

Anjewierden, John; van Harlingen naar Rotterdam Zuid

Griffin, Lynn; van Zeist naar Zwolle

Packer, Lyle; van hoofdkantoor naar Antwerpen

Landward, Larry; van Den Bosch naar Bennekom

Dabel, John; van Bennekom naar Den Bosch

Baddley, William; van Amsterdam West naar hoofdkantoor

Weeks, Richard; van Harlingen naar Amsterdam West

Nelson, Jerald; van Rotterdam Zuid naar Dordrecht

Eastman, Donald; van Gent naar Den Haag

Peterson, LeRoy; van Tilburg naar Den Haag

Wallwork, Leland; van Schiedam naar Den Haag

van Dongen, Raymond; van het ambt als reizende zendeling naar hoofdkantoor

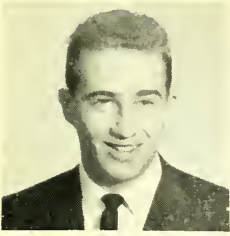
van Leeuwen, Anthonie; van Dordrecht naar Gent

Blodgett, Gary; van Arnhem naar Tilburg

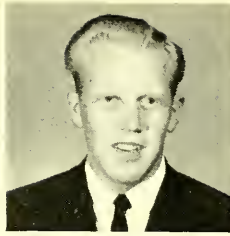
Mayo, Charles; van Dordrecht naar Amsterdam Zuid
Buma, Grant; van Leeuwarden naar Den Haag Noord
Poelman, Keith; van Rotterdam Zuid naar het ambt als reizende zendingeling
DeBloois, Michael; van Den Haag Noord naar Rotterdam Zuid
Fullmer, George; van Groningen naar Leeuwarden
Steenblik, Robert; van Enschede naar Rotterdam Noord
Hillyard, Lyle; van Rotterdam Noord naar Antwerpen
Vuyk, Martinus; van Antwerpen naar Enschede
Tesch, Danny; van het ambt als reizende zendingeling naar Schiedam
Goff, Gary; van Breda naar het ambt als reizende zendingeling
Giles, Roger; van Den Haag Noord naar Tilburg
Uffens, David; van IJmuiden naar Eindhoven
van Boerum, Ross; van zendingsschool naar Eindhoven
Christensen, Michael; van zendingsschool naar IJmuiden
Jones, Clark; van Den Haag Zuid naar IJmuiden
Kranendonk, Donald; van Amsterdam Oost naar Arnhem
van Leeuwen, Carl; van Hengelo naar Groningen
van Woerkom, Dean; van Amsterdam West naar IJmuiden
Frier, Walter; van Assen naar Amsterdam West
Tesch, Larry; van zendingsschool naar Amsterdam Oost
Baddley, William; van hoofdkantoor naar Hengelo
South, Terry; van zendingsschool naar Den Haag Zuid
van Dam, Marvin; van Zeist naar Den Haag Noord
Swaner, Roger; van zendingsschool naar Den Haag Noord
Roozemond, Guus; van Leiden naar Zeist
Pontius, David; van zendingsschool naar Leiden
Mosier, LaMarr; van hoofdkantoor naar Zaandam
Daloff, Terry; van Gent naar hoofdkantoor
Douglas, Richard; van Den Haag Zuid naar Gent
McDonald, Wayne; van zendingsschool naar Den Haag Zuid
Womack, Robert; van Rotterdam Noord naar Assen
Peterson, Harold; van Amersfoort naar Rotterdam Noord
Oldham, Lyle; van zendingsschool naar Amersfoort
Blackburn, Milton; van Utrecht naar Mechelen
Alder, Arlo; van Gouda naar Dordrecht
Knudsen, Kent; van Mechelen naar Dordrecht
Pace, John; van zendingsschool naar Gouda
van Meeteren, Henry; van zendingsschool naar Utrecht
DeHart, Wilford; van Groningen naar Amsterdam West
Dalebout, Dennis; van Amsterdam West naar Groningen
Moyer, James; van Vlaardingen naar Delft
McFarland, Frank; van Amsterdam West naar Vlaardingen
Nelson, Merrell; van Delft naar Amsterdam West

AANGEKOMEN

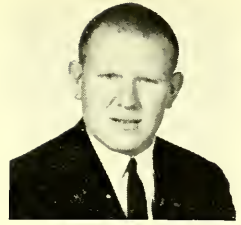
Christensen, Michael Dennis; van Santaquin, Utah
McDonald, Wayne Rex; van Salt Lake City, Utah
van Meeteren, Henry Clair; van Ogden, Utah
Oldham, Lyle Reed; van Rexburg, Idaho
Pace, John G.; van Cedar City, Utah
Pontius, David E.; van Roy, Utah
South, Terry Neil; van Phoenix, Arizona
Swaner, Roger Eugene; van Ogden, Utah
Tesch, Larry Lee; van Ogden, Utah
van Boerum, Ross E.; van Ogden, Utah

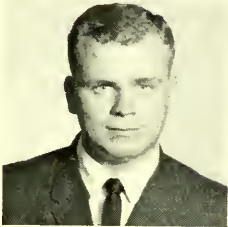
Ross E. van Boerum

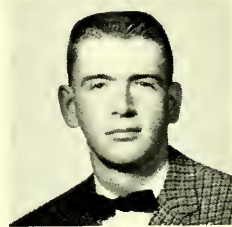
Michael D. Christensen

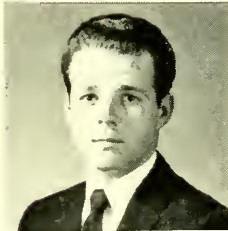
Wayne R. McDonald

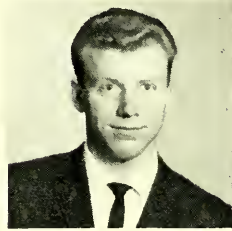
Henry C. van Meeteren

Lyle R. Oldham

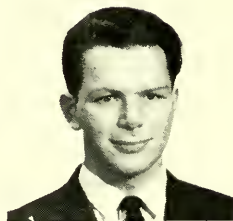
John G. Pace

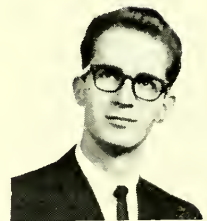
David E. Pontius

Terry N. South

Roger E. Swaner

Larry L. Tesch

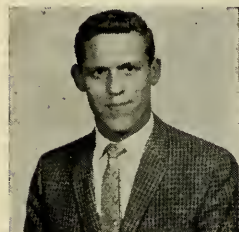
VERTROKKEN

van Orden, Lyle; aangekomen 6 oktober 1959, vertrokken 6 april 1962
Werkzaam geweest: Zutphen, Rotterdam, Oostende, Assen, Emmen,
Amsterdam, Nijmegen, Den Haag, Dordrecht.

Fuhriman, Carole Anne; aangekomen 20 april 1960, vertrokken 24 april 1962
Werkzaam geweest: Amsterdam, hoofdkantoor, Den Haag, Rotterdam
Noord

Sieverts, James Cornelius Jr.; aangekomen 4 november 1959, vertrokken 24 april
1962

Werkzaam geweest: Apeldoorn, Leeuwarden, Mechelen, Haarlem, Dor-
drecht, Eindhoven, Groningen, Arnhem, Amsterdam.

Lyle van Orden

Carole A. Fuhriman

James C. Sieverts Jr.

Mededeling

Naar ons onlangs werd medegedeeld, werd ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. Koningin Juliana aan Broeder Hendrik D. van Nieuwkerk de onderscheiding uitgereikt van Officier in de Orde van Oranje-Nassau. Wij wensen Broeder van Nieuwkerk met deze koninklijke onderscheiding van harte geluk.